

og et Mindretal, der hvert gjorde sin Indstilling om Finantslovens endelige Affattelse. Smidlertid var der, for det Tilfælde, at Finantsloven ikke maatte blive færdig til den 1ste April, blevet forelagt og vedtaget en med det sædvanlige Indhold affattet midlertidig Finantslov, gjældende til den 15de April, hvilken erholdt Alexhøjeste Stadfæstelse den 31te Marts. Samme Dag kom Fællesudvalgets Indstillinger til Behandling i begge Thing, og blev Finantsloven vedtagen i forskjellig Stikfæle i Landstinget og i Folkethinget. Hermed var det lange Arbejde for at tilveiebringe en Finantslov for det kommende Finantsaar glippet. Den Forudsætning, fra hvilken Grundloven — der i § 53 forektriver den samme Fremgangsmaade for Udvæjning af Uoverensstemmelse mellem de to Thing med Hensyn til Finantsloven som med Hensyn til andre Love — er gaaet ud, nemlig at Uoverensstemmelse mellem de to Thing om Finantsloven altid vilde komme tilstede, havde ikke staaet sin Prøve. Man stod ved det nye Finantsaar, uden at det havde været muligt at tilveiebringe den i Grundloven omhandlede ordinære Hjemmel for Oppebørselen af Indtægter og Afholdelsen af Udgifter. Da Statsstyrelsen selvfølgelig ikke kunde gaa istaa, gjorde Ministeriet, efter at Rigsdagssamlingen den 4de April var bleven sluttet, under 10de April en allerunderdanigst Indstilling til Hans Majestæt Kongen (Ministerialtidende for 1877 B. S. 327—31) om Udfærdigelsen af en foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878 var given. Under 12te April underskrev Kongen den ham forelagte Lov. Denne, der skulde træde i Kraft den 16de April, gaar ud paa at bemyndige Regjeringen dels til at afholde de nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gjældende Regler, dog saaledes at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere opførte i det Rigsdagen forelagte Forslag til Finantslov for bemeldte Aar, ikke overskrides, dels til at afholde de Udgifter, som ere vedtagne baade af Folkethinget og Landstinget ved den den 31te Marts dette Aar stedfundne eneste Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1877—78, dels endelig til at opkræve de bestaaende Statter og Afgifter.

Da Rigsdagen atter sammentraadte i Oktober 1877, forelagde Regjeringen for Folkethinget Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878 og i Forbindelse dermed den foreløbige Lov af 12te April 1877. Efter at 1ste Behandling var standset og et Udvalg nedsat, blev paa Forslag af dette Udvalgs Flertal den 7de November 1877 den foreløbige Lov udstilt fra sin Forbindelse med Finantslovsforslaget, hvorefter der negtedes den Overgang til 2den Behandling, medens selve Finantslovsforslaget gik til 2den Behandling. Samme Dag blev der imidlertid ved privat Initiativ i Folkethinget indbragt et Lovforslag om en midlertidig Finantslov. For at Hensigten hermed — at tilveiebringe en ny finantiel Norm for Statsstyrelsen istedetfor den, der var bortfalden ved Afstemningen den 7de November — skulde kunne naas, maatte Behandlingen af Lovforslaget føres tilende paa een Dag, hvad ogsaa lykkedes. Den 8de November udkom den midlertidige Finantslov. Denne, der skulde gjælde, indtil en Finantslov for Finantsaaret 1877—78 emanerede, dog ikke udover den 31te December 1877, gik ud paa at bemyndige Regjeringen til foreløbig at afholde de nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gjældende Regler, dog at de Hovedsummer og særskilte Poster, som vare opførte i det Forslag til Finantslov, der var Rigsdagen forelagt, ikke overskredes, til at opkræve de bestaaende Statter og Afgifter samt til at afholde saadanne overordnede Udgifter, som fandtes optagne paa det af Folkethinget den 31te Marts 1877 vedtagne Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1877—78, forsaavidt angik Arbejder og Foranstaltninger, der allerede vare paabegyndte. Da det viste sig, at en paa sædvanlig Maade i det Enkelte gennemarbejdet Finantslov for 1877—78 ikke kunde opnaaes, bleve de i Loven af 8de November indeholdte Bestemmelser ved Lov af 20de December 1877 uddivede til at gjælde til den 31te Marts 1878. I Oktober 1877 var der endvidere af Regjeringen blevet forelagt Forslag til en Tillægsbevillingslov, der førte til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1877—78 af 30te Marts 1878. De enkelte Bestemmelser i denne Lov forkynde sig som Tillæg til de ved Loven af 8de November 1877 hjemlede Indtægter og Udgifter.

Efter hvad der saaledes foreligger, kan Udvalgets Flertal ikke Andet end finde, at det fornødne Grundlag for Statsregnskabs Opgjørelse har været tilstede. Da en sædvanlig Finantslov for Finantsaaret 1877—78 ikke var udkommen, maatte Manglen af den ordinære Hjemmel for Indtægternes Opkrævning og Udgifternes Afholdelse i Forbindelse med den absolute Nødvendighed af at forhindre, at Statsstyrelsen gik istaa, under de forhaandenværende Forhold gjøre det til Pligt for Regjeringen at sørge for, at der tilveiebragtes en ekstraordinær finantiel Norm. Ministeriet gik da den Vej, i Henhold til Grundlovens § 25 at udvirke en foreløbig Bevillingslov, til hvilken senere sluttede sig de midlertidige Finantslove af 8de November og 20de December 1877 og Tillægsbevillingsloven af 30te Marts 1878. Hermed er Grundlaget for Statsregnskabet givet.

Til dem, der mene, at Udstedelsen af den foreløbige Lov af 12te April 1877 ikke har Hjemmel i Grundloven, skal Udvalgets Flertal bemærke, at dette Spørgsmaal ikke kan finde nogen retlig Afgjørelse uden gennem en Rigsretssag. Da Folkethinget imidlertid, dengang Loven i Efter-